

E f e z e

Sterk in je positie, sterk in de praktijk

Efeze

Sterk in je positie, sterk in de praktijk

Michael A. Eaton

Oorspronkelijke titel: Preaching Through the Bible, Ephesians

Redactie: Willem de Vink

Vertaling: Dick Oorebeek

Vormgeving: Marian de Vink

Bijbelcitaten: Herziene Statenvertaling (tenzij anders aangegeven)

ISBN 9789083230269

NUR 700

BISAC REL006050, REL006080, REL006400

© The Grace Factory 2024

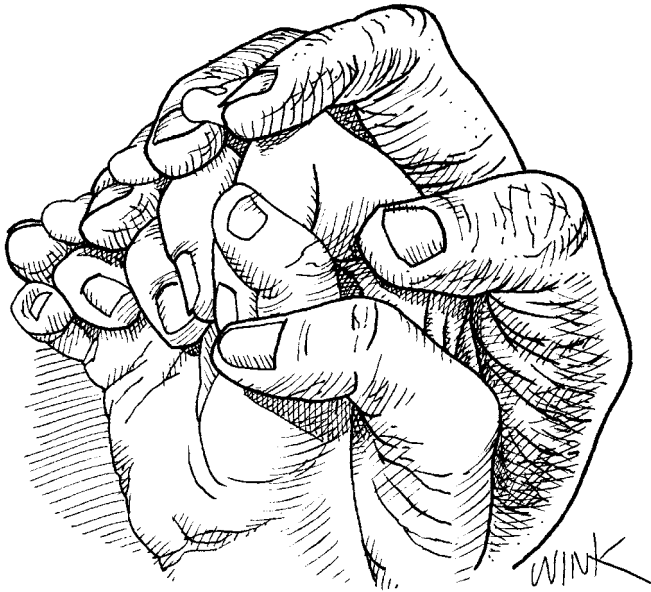
Alle rechten voorbehouden

thegracefactoryshop.com

TEKST-VOOR-TEKST STUDIE

EFZE>

Sterk in je positie, sterk in de praktijk

Michael A. Eaton

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord van de uitgever	7
Voorwoord van de auteur	9

De 6 hoofdstukken van Efeze zijn opgedeeld in 34 studies.

Hoofdstuk	Studie	Bladzijde
Introductie	1	11
Efeze 1	2-7	16
Efeze 2	8-12	41
Efeze 3	13-16	61
Efeze 4	17-24	79
Efeze 5	24-30	107
Efeze 6	31-34	134
Meer over Michael Eaton		149

VOORWOORD VAN DE UITGEVER

Dit boek brengt me terug bij de periode in mijn leven dat ik voor het eerst grondig de Bijbel ging bestuderen. Ik moet een jaar of 22, 23 zijn geweest toen ik probeerde de brieven van Paulus mij eigen te maken. Ik voorzag ze allemaal van een titel. Boven Efeze noteerde ik in potlood: 'Het testament van Paulus voor de christenheid'.

Nog steeds zie ik hoe treffend die titel is. Paulus is met het schrijven van deze Brief op de toppen van zijn kunnen en zet alles wat hij gezien heeft van Jezus en zijn effect op mensen haarscherp uiteen. Doctor Michael Eaton schrijft dan ook: 'De kwaliteit van de inhoud is zowel te danken aan Gods inspiratie, als aan Paulus' persoonlijke bekwaamheid en genialiteit.' De apostel geeft in deze Brief inderdaad een prachtige uiteenzetting van alles wat Jezus aan Zijn Gemeente wil geven. Maar toch zou ik Efeze nu een andere titel geven. De Brief is veel praktischer dan het woord 'testament' doet vermoeden. Het gaat er Paulus om dat we zullen weten wie we dankzij Jezus zijn en daar overeenkomstig naar zullen leven. Dus dat we vanuit onze positie, waarin Jezus ons geplaatst heeft, de praktijk van het leven zullen aanpakken. Daarom hamert de apostel op één centrale boodschap: we zijn 'in Hem'. We zijn als gelovigen geplaatst in Jezus, waaruit volgt dat we leven vanuit Hem. Van die rijkdom en die kracht moeten we doordrongen zijn.

Toen ik ging begrijpen wat Paulus in zijn Brief wilde benadrukken, begon ik elk 'in Hem' dat ik in de tekst tegenkwam te markeren met een fluorescerende viltstift. Ik kwam tot meer dan 12 markeringen alleen al in het eerste hoofdstuk. In de aanhef bijvoorbeeld: *Aan de heiligen en gelovigen **in Christus Jezus***. In vers 3: *Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten **in Christus***. Vers 4: *Omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld **in Hem** uitverkoren heeft*. Vers 5: *Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, **in Zichzelf***. Vers 6: *Tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft **in de Geliefde***. En vers 7, de tekst die ik in mijn tienerjaren

al uit met hoofd had geleerd: **In Hem** hebben wij de verlossing door Zijn bloed. In hoofdstuk 2 gaat de apostel gewoon verder met dat bijna overdreven benadrukken van onze positie 'in Hem'.

Besef dat we in Hem zijn, zegt Paulus hier dus. Feitelijk zegt hij daarmee niets nieuws: hij herhaalt alleen maar wat Jezus had benadrukt in zijn laatste gesprekken met zijn discipelen in de opperzaal. In Johannes 15 en 17 zegt Hij telkens opnieuw: '**Blijf in Mij**'. Hij illustreert wat Hij daarmee bedoelt met het beeld van de wijnrank die in de wijnstok moet blijven om vrucht te dragen. Met dit voorbeeld helpt Hij zijn volgelingen om zich voor te stellen dat hun positie in Hem is. Daardoor mogen ze weten dat de Vader hen heeft aanvaard en dat Zijn liefde in hen blijft. *U bent al rein door het woord dat Ik tot u gesproken heb. Blijf in Mij en Ik in u*, zegt Hij dan ook (Johannes 15:3-4). Paulus zegt hetzelfde: *Opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde* (Efeze 1:4b). Hij toont in zijn brieven dus dezelfde openbaring over onze positie die Jezus ons doorgaf. Logisch natuurlijk, het is dezelfde Geest die ons wil overtuigen van deze positie, of het nu door de mond van Jezus is of door het schrijfwerk van de apostel.

Paulus maakt in zijn Brief duidelijk dat de Vader, de Zoon en de Geest alle drie onze positie waarborgen. Om daarvan doordrongen te zijn moeten we wel goed beseffen dat Gods Geest totaal tegengesteld is aan de geest van de wereld. In de wereld moeten we eerst iets in de praktijk waarmaken voordat we een positie kunnen bemachtigen. Wij zijn daarom geneigd om te denken dat we ook voor God eerst in de praktijk aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen, voordat we de positie die God ons wil geven kunnen innemen. We denken dan bijvoorbeeld dat we eerst zonder zonden moeten zijn, voordat God van ons kan houden en ons kan zegenen. We moeten eerst voldoen en bewijzen dat we het waard zijn, want we moeten het verdienen. Met die gedachte zijn we opgevoed. In de maatschappij moet je immers eerst je diploma halen, voordat je een titel kunt bemachtigen. Je moet iemand worden om iemand te kunnen zijn. Maar in Gods Koninkrijk is het juist andersom. Je bent eerst iemand, om het dan ook te worden. Je bent een kind van God, zodat je je als kind van God kunt gaan gedragen. Je zonden zijn je vergeven, zodat je (met vallen en opstaan) een heilig leven kunt gaan leven. Het werk van God begint met de rechtvaardiging (we zijn goedgekeurd), dan volgt de heiliging (nu gaan we goeddoen).

Alleen vanuit de bevoorrechte **positie** die wij dankzij Jezus mogen innemen (in Hem!) volgt de **praktijk** van een leven geleid door Gods Geest, tot eer van God. Daarom begint Paulus al zijn brieven met onze positie uiteen te zetten en volgen daarna pas de toepassingen voor de praktijk, zoals in onze relaties, de werksfeer, de omgang met elkaar in de gemeente, enzovoorts. Die opzet zien we ook weer terug in deze Brief.

Efeze is misschien wel de Brief die het meest tot **dankbaarheid** stemt. We hebben ons bestaan te danken aan Jezus. We leven in Hem. Het besef hoe heerlijk dat nu al is en straks nog meer zal zijn, geeft elk moment inhoud. Paulus wil ons met zijn prediking, zijn schrijfwerk en zijn gebeden een krachtig besef van onze positie bijbrengen. Hij is ervan overtuigd dat het geloof dat we in Jezus zijn ons tot sterke, standvastige vertegenwoordigers van Jezus maakt. Daarom hebben we voor de subtitel van dit commentaar op Efeze gekozen voor: 'Sterk in je positie, sterk in de praktijk'.

Doctor Michael Eaton werkt dit thema prachtig uit. Helder, eenvoudig en vol van geloof, zoals we van hem gewend zijn. Hij neemt ons tekst voor tekst mee om uit te komen bij een geweldig vergezicht als hij aan het eind van zijn commentaar schrijft:

'De heerlijkheid van het opstandingslichaam is onze uiteindelijke beloning – en daar leven we nu al voor!'

We zijn dankbaar voor zijn talent, liefde en werklust, en de bereidheid om zijn inzichten met ons te delen, zodat hij ons ook na zijn overlijden in 2016 nog steeds kan bemoedigen. Dank ook aan Dick Oorebeek, die voor de vertaling zorgde, en aan Carel de Vink, die alles nog eens grondig doorliep. En dank aan de erven Eaton, die ons het materiaal van dit boek welwillend ter beschikking stelden.

De Bijbelvertaling die we hanteren is de Herziene Staten Vertaling (tenzij anders vermeld). We hopen en bidden dat je bij het lezen en tot je nemen van de heerlijke inhoud net zo gezegend zult worden als wij werden bij het vertalen en beschikbaar maken van dit boek. En wil je meer: we hebben ook de tekst-voor-tekst verklaringen van Michael Eaton voor je van Galaten, Romeinen en Hebréeën. In het Engels zijn de commentaren op alle Bijbelboeken (Oude en Nieuwe Testament) van Michael Eaton samengevoegd en uitgebracht onder de titel *The Branch*.

Willem de Vink, The Grace Factory

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Efeze en Romeinen waren de twee Bijbelboeken waarover ik, meer dan over andere, al sinds mijn tienerjaren begon na te denken. Ik weet nog dat er in de Westminster Record iedere maand van dr. Martyn Lloyd-Jones een preek over Efeze verscheen. Voordat de eerste preken als boek werden uitgegeven, had ik al vier jaargangen van de Record voor mezelf laten inbinden.

De eerste keer dat ik zelf de Brief aan de Efeziërs in zijn geheel behandelde was in de Baptistengemeente in Lusaka in de jaren '70 van de vorige eeuw. Het waren ongeveer 80 preken (die ik natuurlijk niet allemaal in één keer gepreekt heb!). Ik hield ze op de Avond Bijbelschool en ook wel in de zondagavonddiensten. Mijn volgende poging was begin jaren '80 in de Baptistengemeente van Nairobi. Dat gebeurde in de jeugddienst om half negen 's ochtends, in 44 sessies. Een derde uiteenzetting gaf ik een jaar lang in 1990 in de bioscoop van Nairobi, die gehuurd werd door de Chrisco Fellowship.

Ik heb sinds die tijd niet meer zo grondig over Efeze gepreekt. De 33 studies in dit boek zijn veel korter; ik heb ze meer recentelijk gepreekt in Singapore, India en West-Kenia.

Michael Eaton

1. EFEZE - EEN INTRODUCTIE

Zelfs te midden van alle hoogtepunten in het Nieuwe Testament lijkt Efeze een enorme berg tussen de heuvels. Deze Brief biedt ons overwel­digende vergezichten. We raken diep overtuigd van het geïnspireerde karakter, omdat we meegenomen worden in een pure, geestelijke **'waarnemingskracht'** (als we tenminste ogen hebben om te zien). De kwaliteit van de inhoud is zowel te danken aan Gods inspiratie, als aan Paulus' persoonlijke bekwaamheid en genialiteit. De inhoud van deze Brief draait om het leven in Christus.

Thema: onze positie en de praktijk in Hem

Efeze is in een bepaald opzicht te vergelijken met de Brief aan de Romei­nen. Beide brieven hebben meer het algemene karakter van het Evange­lie voor ogen dan een bepaalde controverse of crisis. Het zijn belangrijke uiteenzettingen van Paulus' prediking. Romeinen richt zich in het bij­zonder op de rechtvaardiging 'buiten de Wet om', op de aanvaarding van heidenen binnen de Gemeente van Jezus Christus, en op de plaats van Israël in het voornemen van God. Efeze benadrukt de heerlijkheid waarin de gelovige deelt, in Christus. De eerste helft concentreert zich op de uitgestrektheid van Gods verlossingsplan in Hem. Het begint met de bestemming van **iedere** christen van vóór de grondlegging van de wereld en gaat door tot in de oneindige lengte en breedte en hoogte en diepte van de liefde van Christus voor Zijn Gemeente. De tweede helft van Efeze gaat over de uitwerking van de verlossing in het christelijke leven tot eer van God.

Achtergrond Efeze

Efeze was een grote stad in Klein-Azië, wat nu West-Turkije is. De gemeen­te daar ontstond tijdens Paulus' derde zendingsreis (beschreven in Han­delingen 18:23-21:26). Naar alle waarschijnlijkheid ging deze reis van start in het voorjaar van 53 na Christus. De hele onderneming duurde mogelijk tot mei 57 na Christus.

Paulus was al eerder in Efeze geweest. Hij had beloofd terug te zullen

keren (Handelingen 18:19-21). Op zijn derde reis verliet hij met een groep medewerkers Antiochië, bezocht de gemeenten in Galatië en Frygië (Handelingen 18:23) en kwam aan het einde van de zomer in Efeze aan (Handelingen 19). Hier legde hij de basis voor de volgende fase van zijn werk. Net als voorheen begon hij zijn optreden in de Joodse synagoge, maar al snel moest hij naar elders verhuizen om te prediken. Hij maakte gebruik van de collegezaal van iemand die Tyrannus heette. Paulus zou twee jaar gebruik blijven maken van deze zaal.

Omstreeks mei 56 na verliet de apostel Efeze en reisde naar Troas en Macedonië. Uiteindelijk arriveerde hij in datzelfde jaar in Korinthe in het oosten van Griekenland. Daarna ging hij terug om drie maanden in Macedonië door te brengen, reisde verder naar Filippi en bezocht opnieuw Troas. Van daaruit nam hij een schip om op tijd terug te keren naar Jeruzalem voor het Pinksterfeest van 57 na Christus (we zijn dan aangeland in Handelingen 20:16).

Achtergrond Brief

Ook de periode van Paulus' belevenissen tussen 57 en 62 wordt voor ons beschreven in Handelingen. De apostel werd gearresteerd in Jeruzalem (mei 57), waarna hij naar de Romeinse vestingstad Caesarea werd gebracht. Daar werd hij door de Romeinse gouverneur en procurator Felix berecht (in juni 57). Hij werd twee jaar in Caesarea vastgehouden (57-59). Er volgde een onderzoek door Felix' opvolger Festus en nog een door Festus samen met koning Agrippa. Paulus deed een beroep op Caesar en werd per boot naar Rome gestuurd. Hij leed schipbreuk op Malta (59 na Christus), maar kwam uiteindelijk in het jaar 60 na Christus in Rome aan. Daar werd hij twee jaar onder huisarrest gehouden. Hier eindigt de beschrijving van Paulus' geschiedenis in Handelingen. Er zijn goede redenen om aan te nemen dat Paulus uiteindelijk werd vrijgelaten in 62 na Christus. Zodra hij vrij was begon hij weer rond te trekken om te prediken. Later zou hij opnieuw gevangengenomen en in Rome terechtgesteld zijn.

De Brief Efeze is een van de zogenaamde 'gevangenisbrieven', waarvan algemeen wordt aangenomen dat Paulus ze schreef tijdens zijn eerste gevangenschap in Rome (in de jaren 60-62). Hij schreef daar naast Efeze ook Kolossenzen, Filemon en Filippenzen, waarschijnlijk in die volgorde.

De auteur

Sinds het einde van de achttiende eeuw wordt het auteurschap van Efeze betwist, maar niet om erg overtuigende redenen. De aanhef van de Brief begint namelijk gelijk al met de woorden: *Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus die in Efeze zijn...* Ook schrijft de auteur over zijn gevangenschap en zijn gebedsverzoeken (3:1; 4:1; 6:18-20). Hij beweert een apostel te zijn met openbaringen van God (3:1-4). Ook denkt hij dat zijn lezers verontrust zouden kunnen zijn over het feit dat hun apostel zoveel beproevingen moet doorstaan (3:13). Hij neemt aan dat ze zijn plannen kennen via zijn collega Tychicus (6:21-22). Dit gaat allemaal over de apostel Paulus. Het zou een ernstige misleiding zijn als een of andere schrijver zich zou voordoen als Paulus of een apostel zou nabootsen die niet meer leeft! De schrijver spreekt zich juist krachtig uit dat christenen leugens uit hun leven moeten wegdoen (4:25)!

Als degenen die sceptisch staan tegenover het auteurschap van Paulus gelijk hebben, doet een schrijver, die weet dat Paulus niet meer leeft, in 6:19 alsof hij Paulus is die zich bevindt in de gevangenis en om gebed vraagt. Moeten we dit echt geloven? Het is niet mijn bedoeling om dit soort zaken tot in detail te bespreken, maar er is toch echt sterker bewijs nodig om te accepteren dat de schrijver van deze brief niet Paulus zou zijn, terwijl hij dat wel beweert. De moeilijkheid met scepticisme is dat het de neiging heeft om sterk bewijs te negeren en vervolgens twijfelachtige zaken te gebruiken om met 'wetenschappelijke argumenten' te komen die heel weinig bewijsgrond hebben.

Indeling

De Brief moet in paragrafen worden gelezen. Na een inleidende opening (Efeze 1:1-2) gaat Paulus over tot een uitbarsting van lofprijzing (1:3-14). Dan begint hij een gebed voor zijn lezers. Dat zal hij verderop pas afronden in 3:21. Hij bidt dat ze de buitengewone grootheid van Gods macht zullen erkennen (1:15-19a). Dat brengt hem tot een uiteenzetting van de kracht van God in Christus (1:19b-23), in de individuele gelovige (2:1-10) en in de Kerk (2:11-22). In Efeze 3:1 hervat Paulus zijn gebed, maar hij komt niet ver, doordat hij over de aard van zijn bediening gaat spreken (3:1-13). Dan volgt er een nieuwe poging om zijn gebed te hervatten, en deze keer voltooit hij die 3:14-21).

De tweede helft van Efeze is een oproep om onze redding uit te werken in een leven dat God in alle opzichten eert. Dat moet beginnen binnen de Kerk (4:1-16). De christen doet het oude leven weg (4:17-19) en het nieuwe leven aan (4:20-24). Het op God gerichte leven zal leiden tot het afrekenen met de algemene zonden, zoals valsheid, woede, diefstal, onheilige praat (4:25-31). Het zal vriendelijkheid en liefde aandoen (4:32-5:2) en zich ontdoen van alle soorten onreinheid (5:3-7). Vervolgens gebruikt Paulus twee voorbeelden voor het leven vanuit het reddende werk van Christus. Christenen zijn als licht in de duisternis (5:8-17) en hij of zij moet vol zijn van de Heilige Geest (5:18-21). Dan gaat de apostel in op de relaties van huwelijk en ouderschap en de verhouding tussen slaven en meesters, zoals dat in die tijd gold (5:22-6:9). Ten slotte moeten de christenen standhouden tegen de geestelijke machten (6:10-20). Paulus sluit af met een groet en een zegen (6:21-24).

Titel

De traditionele titel, 'De Brief van Paulus aan de gemeente van Efeze', is ongetwijfeld juist. Toch is er ook reden om aan te nemen dat Efeze een rondzendbrief was en dat deze Brief dus bedoeld was om op grote schaal gelezen te worden en niet alleen door de Efeziërs. Er staan bijvoorbeeld geen groeten in aan de mensen die Paulus kent in Efeze. Er zijn zelfs twee handschriften waarin het adres aan de Efeziërs ontbreekt, zodat die ingevuld kan worden met een andere plaatsnaam. De brief was dus bedoeld voor een breed lezerspubliek.

Als geheel is Efeze misschien wel het meest grootse overzicht dat ooit is geschreven over de 'lengte en breedte en hoogte en diepte' van het heil dat Jezus Christus biedt en de gevolgen ervan in het dagelijks leven. We zouden er dag en nacht over moeten mediteren, totdat het een deel van ons wezen wordt!

Inhoud

De Brief kan als volgt worden samengevat:

- 1:1-2 Inleiding.
- 1:3-14 Een uitbarsting van lofprijzing, de grootheid van het heil.
- 1:15-19a Paulus begint zijn gebed dat we de grootsheid van redding mogen zien.
- 1:19b-2:22 Zijn uiteenzetting van de kracht van God. Hoe we de kracht van God in Christus zien (1:19b-23), in het individu (2:1-10) en in de Kerk (2:11-22).
- 3:1-13 Paulus hervat zijn gebed (3:1) en dwaalt dan af om te vertellen hoe hij zelf een plaats heeft in Gods plan.
- 3:14-21 Paulus voltooit zijn gebed.
- 4:1-16 De lezer moet het Evangelie in zijn of haar leven in praktijk brengen. In overeenstemming met Gods machtige plan is de eenheid in de Kerk het eerste waarmee hij of zij zich bezig moet houden.
- 4:17-24 Paulus roept zijn lezers in algemene termen op tot heiligheid. Hij zegt wat zij niet moeten zijn (4:17-19) en wat ze wel zouden moeten zijn (4:20-24).
- 4:25-5:7 De apostel behandelt de details van een leven tot eer van God, namelijk van waarheid spreken (4:25), het beteugelen van je boosheid (4:26,27), je eigen brood verdienen (4:28), opbouwend spreken (4:29, 30), vriendelijk zijn (4:31-5:2) en van het afrekenen met veel voorkomende zonden (5:3-7).
- 5:8-21 Twee invalshoeken om een leven tot eer van God te begrijpen: de gelovigen moeten licht zijn (5:8-14) en vol zijn van de Heilige Geest (5:15-21).
- 5:22-6:9 Drie soorten relaties die tot eer van God moeten zijn: man en vrouw (5:22-33), ouders en kinderen (6:1-4), bedienden en werkgevers (6:5-9).
- 6:10-20 De wapenrusting om aanvallen van de duivel te weerstaan.
- 6:21-24 Afsluiting en zegenbede.

2. DE GROOTSHEID VAN ONZE REDDING

EFEZE 1:1-3

In de eerste twee verzen stelt Paulus zichzelf voor

1:1-2 *Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus die in Efeze zijn: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.*

In de aanhef van de brief noemt Paulus zichzelf de afzender. Hij heeft als apostel het hoogste gezag om Jezus Christus te vertegenwoordigen. De eerste generatie apostelen was letterlijk ooggetuige van de opstanding. Ook werden ze in staat gesteld het Woord van God op te schrijven door een woord-voor-woord inspiratie. Paulus ziet zichzelf als zo'n apostel.

Paulus schrijft aan christenen, dus aan mensen die 'in Christus' zijn, 'heiligen', 'gelovigen'. Hij gaat ervan uit dat zijn lezers openstaan voor nieuwe zegeningen van God en benoemt onze grootste behoeften: 'genade' (onverdiende hulp van God) en 'vrede' (de vreugde van verzoening met God). Zulke zegeningen volgen op de dagelijkse omgang met de Vader en met de Zoon. De genade komt op de eerste plaats en de rust volgt.

In het oorspronkelijke Grieks gooit Paulus er vervolgens één van de langste zinnen van de Bijbel uit. Dat is nog te zien in oudere vertalingen. Maar net als de meeste vertalers tegenwoordig doen, maak ook ik er meerdere zinnen van, zodat het gemakkelijker te volgen is. Houd dus wel in gedachten dat het oorspronkelijk één zin was. Laten we die kort doornemen, hij loopt van vers 3 tot en met vers 14.

Om te beginnen zien we een verbazingwekkende uitbarsting van Paulus in aanbidding en lofprijzing

1:3 *Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus...* De brief gaat over de grootsheid van Gods redding en Zijn plan om alles onder het gezag van de Heer Jezus Christus te plaatsen. Maar voordat Paulus over zulke dingen spreekt, aanbidt hij God. We zijn

allemaal geneigd vooral te willen weten waar God ons mee wil zegenen, maar er is iets dat nog belangrijker is. Iedereen heeft van alles nodig voor zichzelf, maar voordat we ons haasten om te horen wat God voor ons doet, moeten we ons altijd op God Zelf concentreren. Dat geeft de apostel ons gelijk mee in zijn brief.

Paulus stort zijn hart dus uit in lofprijzing. Het hart van Paulus is er vol van! Elke zegen is in Christus. God heeft ons gezegend in Christus. Met Christus komt al het andere dat we nodig hebben mee. 'Geestelijke' zegeningen bereiken ons door de Heilige Geest. 'In de hemelse gewesten' betekent 'in de geestelijke wereld'. God redt ons door ons compleet over te plaatsen naar een nieuw rijk (zie Kolossenzen 1:13: *Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde*).

Het mooiste zijn niet de geschenken, maar is de Gever. Daarom gaat Paulus helemaal op in het aanbidden van God. De apostel betreft in zijn lofprijzing heel Gods wezen. We zien dat de eerste verzen beginnen met het plan van de Vader (1:3-6), dan gaan ze verder met het werk van Jezus (1:7-12) en eindigen met het werk van de Heilige Geest (13-14). Paulus aanbidt God vanwege de grootsheid van het heil. De Vader maakt het plan; de Zoon bemiddelt; de Heilige Geest brengt het tot stand.

Als we dieper op dit gedeelte ingaan, moeten we proberen de verzen 3-14 als één geheel te blijven zien, als één doorlopende uiting van aanbidding, voordat we aan de details beginnen. Bedenk dat het in één zin staat! Paulus legt daarin uit wat hij bedoelt met 'alle geestelijke zegeningen'. Er zijn zegeningen uit het verleden, zegeningen in het heden en zegeningen voor de toekomst.

1. Zegeningen vanuit het verleden: Gods plan voordat de geschiedenis begon.

1:4-6a ... omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade...

2. Zegeningen in het heden: God geeft ons redding hier en nu.
1:6b-9 ... Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte ...

3. Zegeningen voor de toekomst: Gods heeft geweldige plannen met ons.

1:10-14 ... om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is. In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil, opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.

Paulus wil dat we de geweldige reikwijdte en de kracht van het heilsplan zien. Maar hoe dan?

a. Het is deels een kwestie van **bidden**. Paulus besteedt veel tijd aan gebed voor de mensen in deze brief en roept hen op om ook vol toewijding te bidden voor elkaar (6:18).

b. Het is ook een kwestie van **nadenken over de leer van de apostelen**.

c. En het heeft veel te maken met praktische **ervaring** in de strijd om te leven tot eer van God.

We hebben het dringend nodig dat we zullen zien wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is van onze grote en machtige verlossing, die God voor ons heeft bewerkt. En dat het daarbij allemaal gaat om de Heer Jezus Christus. **Het is allemaal in Jezus mogelijk geworden.**

Kijk maar hoe Jezus steeds weer opnieuw wordt genoemd in de nogal lange zin van deze verzen:

- Het was Jezus die het apostelschap van Paulus tot stand bracht (1:1).
- Christenen zijn mensen 'in Christus' (1:1).
- Door Hem hebben we genade en vrede (1:2).
- Jezus is Gods Zoon; God is Zijn hemelse Vader (1:3).
- Het is in Christus dat we alle geestelijke zegeningen hebben (1:4a).
- In Hem zijn wij uitverkoren (1:4b).
- We hebben het zoonschap (we zijn erfgenaam) door Hem (1:5).
- Er is genade voor ons in Hem als 'de Geliefde' (1:6).
- In Hem is verlossing en vergeving (1:7).
- Al het 'welbehagen' van Gods plan is in en door de Heer Jezus Christus (1:9).
- De toekomst ligt in de handen van Jezus (1:10).
- Onze erfenis komt door Jezus (1:11).
- Hij is de focus van onze verwachting (1:12).
- Hij is het ijkpunt van ons geloof (1:13).

Dit moeten we vóór alles weten: **er is geen redding zonder Jezus!**